

EL SUPREM CONDEMNA DOS MAGISTRATS PER CORRUPCIÓ

La justícia castiga dos cigrons negres

Per primera vegada a l'Estat espanyol, el Suprem ha condemnat a sis i quatre anys de presó, respectivament, dos magistrats. Es tracta de Carlos Lorenzo-Penalva de Vega i Joaquín García Lavèrnia. El primer pot haver fugit de la justícia, el segon ja compleix condemna a la presó Lleida-II.

Carles Ruiz

Cada dia hi ha més morts per sobredosi o per adulteracions.

o enverinament. Perquè l'heroïna que es ven sol tenir un 85% de tall: pólvores de talc, glucodulc o calç són algunes de les substàncies que s'hi barregen. A vegades, s'utilitza l'estricnina per a donar-li més força a l'escassa heroïna que en realitat es ven. Aleshores el *yonki*, tan bon punt com s'injecta, sofreix una hiperexcitabilitat nerviosa. Una llum li sembla un llampec. Els batecs del cor els sent com si d'un tambor es tractés. Voldria arrencar-se la xeringa del braç, i demanar auxili, però no pot: l'estricnina, a més de tot això, produeix una paràlisi total i el *yonki* assisteix impotent a l'espectacle de la seva pròpia mort, que sol arribar per asfíxia.

Als deu morts d'aquesta setmana, se'ls treurà profit. Tothom bramara contra la droga i, és clar, per a lluitar-hi calen diners. Per a desintoxicar. Per a pagar els comitès assessors. Per a pagar estudis de sociòlegs, psicòlegs, metges, etc. Per a pagar més policies. En fi, que, a més del negoci principal —la venda de drogues en si—, hi ha uns beneficis marginals importantíssims. A més, dels 428 homes que oficialment tenen la SIDA a Catalunya, el 64,1% són drogaadictes heterosexuals.

Tots aquests morts, aquests milions, aquest autèntic exèrcit de salvació dels *drogotes*, que no paren de fotre homilies, se les estalviarien si les drogues es venguessin —ja se'n venen moltes altres— a les farmàcies, amb totes les garanties sanitàries, i a preus d'honest botiguer, i no pas de mafiós traficant. Com es ven el tabac als estancs, el vi als bars i els cotxes als concessionaris.

Al capdavall, el nombre de morts per sobredosi només és una gota al bell mig de la carnisseria que provoquen els automòbils.

I a ningú se li ha acudit prohibir els cotxes. □

Estaven allí, però no s'ho creien. Mai ho havien viscut des d'aquesta banda de l'escena. L'alta dignitat de magistrat se'ls desfeia en incomptables gotes de suor davant les preguntes del fiscal Cándido Conde Pumpido. Era el 4 de juliol, primera jornada d'un judici tens i atípic. La sala segona del Tribunal Suprem havia de dirimir si els magistrats Joaquín García Lavèrnia i Carlos Lorenzo-Penalva de Vega eren «càncers de la corrupció» o «caps de turc d'una maniobra inconfessable». Onze dies després, el president del tribunal, Enrique Ruiz Vadillo, firmava la sentència i enviava ses il·lustríssimes a presó. Això no havia passat mai abans a l'Estat espanyol.

El mateix divendres, 15 de juliol, inspectors de policia executaven la sentència i detenien García Lavèrnia a Salou, quan sortia de l'apartament i es disposava a passar el dia prenent el sol a la platja. A la nit, després del seu pas per la Comandància Superior de Policia de Barcelona, ingressava a la presó de Lleida-II. Atònit, només va declarar: «És una sentència inesperada». L'altre magistrat, però, no va ser localitzat per la policia i, a l'hora de tancar aquesta edició, és buscat per tota la policia i ningú descarta la possibilitat que Carlos Lorenzo-Penalva segueixi la senda estrangera d'altres il·lustres delinqüents.

Corrupció als jutjats

García Lavèrnia i Lorenzo-Penalva, ex-titulars dels jutjats de Primera Instància números 2 i 6 de Barcelona, respectivament, han perdut la condició de magistrats. Sis anys després d'esclatar l'afer, el tribunal considera provat que des de 1980 tots dos es van posar d'acord amb l'advocat Luis Lorenzo-Penalva, germà del jutge, per nomenar com a interventors, depositaris i comisaris en els processos de suspensió de

Carlos Lorenzo-Penalva.

pagaments i de fallides d'empreses tramitats als seus jutjats, a col·laboradors del seu despatx. Aquest acord es va realitzar també amb el despatx d'un altre advocat, ja mort.

A canvi, els magistrats rebien una «important participació» dels honoraris dels nomenats, a més d'altres percepcions irregulars obtingudes durant la seva actuació. Mentre la crisi de finals dels setanta feia tancar empreses i deixava milers de treballadors al carrer, els jutges feien un negoci rodó.

En favor d'aquests despatxos es van fer 26 nomenaments en tres anys. Lorenzo-Penalva es va embutxacar divuit milions de pessetes, i García Lavèrnia, set. La sentència descriu les quantitats, «sense perjudici que hagin sigut molt superiors».

Inhabilitació especial

Carlos Lorenzo-Penalva de Vega ha sigut condemnat per un delictes continuat de suborn a cinc anys de presó, multa de 38 milions de pessetes i 10

Juan García Lavernia.

anys d'inhabilitació especial. Però, a més, per haver falsificat amb el seu germà un document de liquidació i cobrament de l'herència del seu pare, haurà d'acomplir dues penes de vuit mesos per dos delictes de falsedat.

García Lavernia té una condemna de quatre anys i quatre mesos de presó, deu anys d'inhabilitació especial i multa de vint milions de pessetes per un delictes continuat de suborn. Els dos magistrats han sigut absolts del delictes de prevaricació.

L'advocat Luis Lorenzo-Penalva, que canalitzava els pagaments, ha sigut condemnat per un delictes de suborn a cinc anys de presó, i multa de 50 milions, i a vuit mesos de presó per un delictes de falsedat.

La resta dels processats, els intervenors designats, han sigut condemnats per un delictes de suborn a penes que oscil·len entre un i tres anys de presó, i a multes que, en total, sumen 41 milions de pessetes. Juan Magri Barrera va ser detingut el primer dia i conduït també a Lleida-II. Pedro Norberto Trullás Cabanas i Joaquín Vidal Rius tampoc s'havien presentat a complir condemna a l'hora de tancar aquesta edició i, com en el cas del magistrat, ningú descartava que haguessin fugit. Encara que també era possible que s'entreguessin després d'algunes dies de «reflexió». Només els processats Fernando Sánchez i Gloria Viñals no hauran d'ingressar a la presó.

L'advocat, Joan Piqué Vidal, defensor de García Lavernia i dels germans Lorenzo-Penalva, ja va anunciar al ju-

dici que presentaria recurs d'empara davant el Tribunal Constitucional. Les altres defenses també ho faran.

Una vida rica en matisos

Els germans Lorenzo-Penalva i el magistrat García Lavernia ni tan sols van imaginar, quan tenien dotze anys i estudiant en al mateix col·legi de Barcelona, que les seves carreres, tan riques en *matisos* acabarien entre reixes.

Carlos Lorenzo-Penalva, un home ric per herència, va ser convidat a demanar l'excedència el 1976 quan era jutge a l'Audiència de Palma. Una investigació d'empremtes dactilars el va assenyalar com l'autor d'estranyos anònims rebuts per alguns magistrats. En reincorporar-se a la carrera judicial, el 1980, Gómez Reino, llavors president de l'Audiència de Barcelona, li va advertir de la possible incompatibilitat entre l'especialitat del despatx del seu germà i el seu càrrec al capdavant d'un jutjat civil. No en va fer cas.

García Lavernia, que va reconèixer al judici portar «un agitat tren de vida», va dir que «ni el fiscal es creu l'acusació». L'ex-magistrat, accionista d'un cabaret, criador de porcs i cavalls, va ser trobat per la policia l'any passat en un apartament de Barcelona on es van confiscar 75 grams de cocaïna. Lavernia va acudir llavors al judici en qualitat de testimoni. El magistrat, abans del «vist per a sentència», va prendre la paraula per afirmar que eren, junt amb Ricardo Varón Cobos i Jaime Rodríguez Hermida, els «caps de turc d'una maniobra inconfessable».

El fiscal Conde Pumpido, que no va voler en cap moment «entrar en la intimitat dels processats», no es va immutar. Després de citar aquella frase de Shakespeare, «la suma ordenada dels indicis ens portarà al camí de la veritat», va considerar que era el seu «penós deure» elevar a definitives les seves conclusions i «eliminar el càncer de la corrupció» de l'administració de Justícia. □

ELS HOMES FORTS DE CONVERGÈNCIA MANEN AL NOU GOVERN CATALÀ

Roca fa camí per substituir Pujol

La composició del nou govern de la Generalitat per a iniciar la tercera legislatura va ser motiu per a moltes especulacions fins al moment just en què Pujol va desvetllar els noms dels dotze consellers. Així es demostrava una vegada més que Pujol i només ell es reserva el dret sobre certes decisions més delicades.

J. M. Pasqual

Les travesses político-periodístiques —inspirades en diverses fonts més o menys interessades— havien filat cada dia més prim, però cap predicció no havia pogut precisar que un Josep Gomis o un Ramon Trias, per exemple, entrarien a l'executiu.

Sense ignorar, per tant, que Pujol es manté com a gran líder de Convergència, i segons per a quines qüestions l'únic líder, és cert que s'han anat configurant per sota d'ell diversos altres nivells de liderat, molt pocs. Un primer nivell, el més immediat, l'ocupen Miquel Roca i Lluís Prenafeta.

Roca-Prenafeta

Roca és president del grup parlamentari Minoria Catalana i secretari general, per delegació, de Convergència

cia. És l'home del partit i el responsable de mantenir en bon estat l'aparell convergent. El polític.

Prenafeta és el secretari general de la Presidència. És l'home de confiança del president per als afers més estrictament institucionals. No se li coneixen, o almenys ell les nega, aspiracions polítiques.

Des del partit o des de la institució, Roca i Prenafeta s'han configurat com els dos personatges més forts de Convergència, després de Pujol. Aquesta dualitat ha fet inevitable que davant l'opinió pública se'ls volgués presentar enfrontats i discrepants, però difícilment, ni l'un ni l'altre, es presten mai a l'espectacle públic de la confrontació. En tot cas, tant Roca com Prenafeta guarden la màxima obediència al número u i troben en les directrius marcades per Pujol uns excel·lents punts d'acord.